

„Huszonég év nagy idő a közéletben, szerez az ember egy kis rutint...”

Öreghegy és Kisfalud, vagyis a 13. számú választóköri képviselője, **Horváth Miklós Csaba** 1973-ban költözött Székesfehérvárra, ahol a Vízügyi Igazgatóságon helyezkedett el a Műszaki Fejlesztési Osztályon, majd a Szállítási Üzem vezetője lett. A rendszerváltás idején, és az azt követő években már a városi hobbikertészek elnökeként dolgozott, és úgy alakult, hogy – leginkább akkori munkájának köszönhetően – a városi közéletben találta magát. Azóta önkormányzati képviselő, jelenleg a Gazdasági Szakbizottság elnöke, szakterületei a városfejlesztés, városüzemeltetés, és a Saára Gyula program.

– A képviselőtestületbe kerülését megelőzően mennyire volt aktív a közéletben?

– Nem igazán politizáltam, főleg nem pártpolitikai szinten. A kilencvenes évek elején az úgynevezett hobbikertészek elnöke voltam. Az Iszkai, Kőrösi út környékén ezeröttszáz család bérelt kerteket, és a rendszerváltás után lehetőség nyílt a bérlemények megvásárlására. Mivel a területek önkormányzati tulajdonban álltak, ezért az önkormányzattal kellett egyezkedni a vételárról – és elnökként ez az én feladatomból volt. Balsay István volt akkor a polgármester, akivel régi sportbarátság kötött össze – de ebben az ügyben nagy harcokat vívtunk, mert az önkormányzat kicsit sokat kért, főleg ahhoz képest, hogy a területről korábban elvették az inotai üvegházakhoz a humuszt, amit a bérlők pótoltak. Közel egy év után sikerült megegyezni, amiben egyébként nagy szerepe volt a Fehérvárról nem sokkal korábban elkerült, akkoriban parlamenti képviselőként dolgozó mostani miniszterelnökünknek, Orbán Viktornak is.

Nagy Benedek szobra Öreghegy határában

– Nem feltétlenül ez az a helyzet, amikor valakit meghívják a közgyűlésbe.

– Mégis ez történt lényegében. Pedig még egy kisebb „nyilatkozatháború” is kialakult: megjelent az újságban, hogy a Fidesz-többségű önkormányzat vitatkozik a hobbikertészekkel. Ami azért erős túlzás volt, hiszen mindenki a megegyezésre törekedett. Aztán 1994 nyarán Balsay István azt mondta: „hiteles is vagy, korrekt is vagy, ismert is vagy, részt vehetnél az önkormányzati munkában”.

– Mi volt az első reakciója?

– Először nemet mondtam. Aztán végül a lökést az adta meg, hogy az 1994-ben megalakult szocialista

Fotó: Fehérvári Polgár

cialista kormány nekem sem tetszett annyira. Fehérváron akkor négy ellenzéki párt volt: a Fidesz, a demokrata fórum, a kereszténydemokraták meg a kisgazdák. És én azt mondtam, hogy ha köztük lesz összefogás, akkor szívesen vállalom a feladatot. Ez az összefogás létre is jött, és az őszi választásokon nagy győzelmet aratott: abszolút többséget szerezünk. Aztán egy fél év múlva megkeresett Kovács Náci bácsi, a Kisgazdapárt fehérvári elnöke, hogy segítsen neki a tagság tájékoztatásában – úgyhogy elkezdtem járni a kisgazdákhöz, ami nem volt megerőltető, hiszen a nagyszüleim kisgazdák voltak annak idején.

– Meg azért az eredeti végzettségétől sem állt messze.

– Én alapvetően agrárgépész vagyok. Amikor Fehérvárra kerültem, 1973-ban, a Vízügyi Igazgatóság műszaki fejlesztési osztályán kezdtem dolgozni, egészen 1989-ig, amíg a hobbikertészek meg nem választottak főállású elnöknek.

– Az első képviselő ciklus óta mit tart a legnagyobb változásnak a közéletben?

– Ez nehéz kérdés, hiszen a közéletbe, a város életébe sok minden beletartozik, az ipartól a kultúrán át az oktatásig és a sportig. Sok minden történt, komoly fejlődés zajlott, azzal együtt, hogy a kilencvenes évek eleje azért nem volt könnyű időszak. Akkoriban én elsősorban a sporttal foglalkoztam, ami mindig érdekelt, nyilván az aktív kosárlabdázói múltam miatt. Amikor megszűntek a nagyvállalatok, amelyek támogatták a sportegyesületeket, a város őríási segítséget adott, például az adó címkezési lehetőségével, vagy a sportlétesítmények átvételével. Akkor kezdődött az ipari parkok kialakítása is, ami nagyon jó döntésnek bizonyult, hiszen főleg ennek hatására sorolták Székesfehérvárt a világ tíz legjobban fejlődő térsége közé. Ezek máig ható eredmények. Persze, voltak negatívumok is, például amikor növekedett a munkanélküliség, amíg a nagy cégek nem tér-

tek magukhoz a rendszerváltás után. Ami pedig az utóbbi tíz év legörvendetesebb eredménye, hogy megerősödtek a helyi kis- és középvállalkozások, és ez a folyamat a mai napig tart. És ez a városnak is jó, hiszen az adóbevételekből szépül a város, és ebből lehet támogatni a kultúrát, az oktatást, a sportot.

– Vagy éppen a közművek fejlesztését.

– Így van, hiszen például az, hogy a szennyvízcsatornázást sikerült befejezni Székesfehérváron, egy közel száz éves folyamat végét jelentette.

– Ez Öreghegy szempontjából különösen fontos volt.

– A körzetben én a szennyvízcsatornázás befejezését tartom a legnagyobb eredménynek, természetesen. Öreghegyi képviselőként azért van egy kis hiányérzetem: szeretném megérni – nem biztos, hogy képviselőként –, hogy az utcahálózat korszerűsítése és a csapadékvíz elvezetése megvalósuljon. Vannak, akik szerint Öreghegy sokszor az utolsó között van a fejlesztésekben – de türelmesnek kell lenni, és erre kérek mindenkit, mert az összefüggéseket is ismerni kell. Hiszen például amíg nem volt kiépítve a szennyvíztelep, mint befogadóig a csatornarendszer, addig hiába is csatornázta volna Öreghegyen. A csapadékvíz elvezetésével ugyanez a helyzet: nagyon sok tényezőt figyelembe kell venni az előkészítésnél.

– Nem is szólván arról, hogy a finanszírozásnál gyakran az önerő is fontos szempont.

– Így van, a csatornázás, az útépités, az úthálózat fejlesztése rendkívül költséges dolog. Bár azt gondolom, ebből a szempontból nem állunk rosszul, hiszen a város közel húszmilliárd forintos adósságától a kormány segítségével sikerült megszabadulni, és az így felszabaduló, éves szinten több százmillió forintos forrásrészeket összegyűjtésére lehet fordítani.

– Több képviselőtől is hallottam már, hogy „amikor bekerültem a közgyűlésbe, ültém kicsit riadtan, hogy mit is kell most csinálni – és

akkor jött a Horváth Miklós Csaba, és megmutatott mindent...”

– Amikor én képviselő lettem, kicsit másképp működtek a dolgok, mint most. Nem azért, mert most könnyebb vagy nehezebb, hanem mert akkoriban még mindenki tanulta a tanácsrendszer utáni közéletiséget. Nekem olyan szerencsém volt, hogy az akkori képviselőtársaim – például Kovács Ignác, Takács László vagy Gömöri Sándor – nagy tapasztalattal rendelkező, bölcs és korrekt úriemberek voltak, akik megtanítottak sok mindenre. Főleg arra, hogy nem veszekedni kell, hanem célszerűbb inkább leülni és megbeszélni a dolgokat – persze, akkor még várospolitikai viták zajlottak elsősorban. Akkoriban hat párt között folytak az egyeztetések, de közben mindenki a városért dolgozott – és ezt elvárták a fiatalabb képviselőktől is. Mindenki segítőkész volt, és én ennek nagy hasznát vettem – úgyhogy ha valaki tőlem kér segítséget, nagyon szívesen a rendelkezésére állok.

– Fontosnak tartja a jól működő emberi kapcsolatokat?

– Igen. Elég sokat voltam vezető beosztásban, és tudom, hogy sok mindent parancsszóval is el lehet intézni – de szerintem jobban működnek a dolgok, ha inkább kérünk valamit, és úgy sikerül megoldani.

– Azért emlékszem én olyan időszakra, amikor minden további nélkül hajlandó volt konfliktusokat felvállalni, akár nyilvánosan is – és ezt egy egész város láthatta, hiszen élőben közvetítették a hajnaltól napestig tartó közgyűléseket.

– Volt ilyen, igen. Nem hiszem, hogy sokat változtam, csak más a struktúra: inkább a bizottságokban, frakcióüléseken vitatjuk meg az előterjesztéseket. Most sem vagyok megalkuvó, erről nincs szó, de az ésszerű kompromisszumra mindig készen állok. Higgyék el nekem, hogy a politikát, főleg a várospolitikát lehet korrektül is csinálni. Természetesen nem mindegy, hogy a városvezetésnek mekkora többsége van a döntéshozatalnál. Az első két ciklusom idején ellenzéki volt a város a kormánnyal szemben, úgyhogy muszáj volt tárgyalni. Persze, nagy viták voltak, de mindig a megoldás érdekelt. 2002-ben abszolút többséget szerzett a baloldal Fehérváron, utána nem sok beleszólásunk volt a döntésekbe. 2010 óta a jobboldalnak van többsége. Most tárgyalások, egyeztetések vannak a legfontosabb témákban, amit az is bizonyít, hogy az ellenzék a kötelező politikai ellenvélemények ismertetése után nagyon sokszor megszavazza az előterjesztéseket.

– A választóköri körzetben élők hogy szólnak?

– Hm... HMCS-nek...

– Vagyis közvetlen a kapcsolatot.

– Persze, igen. Vannak, akik „képviselet uraznak”, és előfordul, hogy ezért szoktam is szólani, mert úgyis tudom, hogy a hátam mögött HMCS vagyok. Igazából megfizetők.

– Milyen kérésekkel keresik meg elsősorban?

– Mindennel. Ez egyébként akkor is így volt, amikor 2002 és 2006 között listás képviselő voltam, mert Világosi Gábor nyert a körzetben. Én tartok fogadóórát Öreghegyen is meg Kisfaludon is, de telefonon ugyanúgy elérnek. Az építési engedély intézésétől a szomszéd díofájának áthulló levelein át a tűzrakási tilalomig mindenféle ügygel keresnek – és segítik is mindenben, vagy legalábbis meg tudom mondani, mi a teendő. Huszonég év nagy idő azért a közéletben – szerez az ember egy kis rutint...

Török Péter

Lehet, hogy előző életemben hal voltam

Dániel András, a Delfin Sportegyesület vezetője 44 éves edzői munkája alatt több ezer embert tanított meg úszni. A szakember ugyan Debrecenből származik, mégis Székesfehérváron érzi magát otthon, itt talált meg mindent, ami az életében fontos. Gyerekszeretetét, kitartását és edzői eredményességét versenyzői számtalan országos, európai, és világsikere jelzi.

– Honnan indult a Delfin Sportegyesület?

– Boldog vagyok, mert a hobbim a munkám, és ezért nem is fárasztanak a gyerekek. Én, mint megszállott úszó és vízimádó, TF-en végzett úszó szakedző, aki hatéves kora óta bent van a vízben, nem igazán akartam csak módszertannal, edzőkkel foglalkozni. Ezért inkább – bár eszeveszett ötletnek tűnt – a házunk kertjében családi, baráti összefogással, hitelezőkkel felépítettünk egy tanuszodát. Feleséggel nagyon sokat dolgoztunk akkor az előkészítésén, megvalósításán, és végül egy év alatt felépült a medence, a hozzá tartozó gépészettel együtt. Ez volt a Delfin Tanuszoda, a mai Delfin Sportegyesület bölcsője. A város és a környező települések óvodásai, kisiskolásai itt szereték meg a vizet, tanultak meg úszni, hiszen a közelben máshol nem volt lehetőségük. Nem volt egyszerű időszak, én mindennap reggel 6-tól este 8-ig a vízben voltam. A feleségem is úszóedző, az oktatás mellett adminisztrált, takarított, végezte a háttérmunkát. Miután sok gyerek nagyszerűen úszott, szüleik szeretnék volna, ha versenyeznek is. Kinőttünk a medencénket, ekkor egy kis segítséggel napi 2-3 órára megkaptuk a Köfém 25 méteres – eredetileg kajak-kenu - tanmedencéjét. Mi egy katalizátor voltunk akkor, hiszen a tevékenységünket látva a város pár év alatt felépítette a Csitány G. Emil uszodát. A világ több pontjáról csodájára jártak, hogy egy maszek vállalkozás a saját telkén tanuszodát épít. Elég merész húzás volt a részünkről, de nagyon hálás vagyok érte a családnak. Mire a nálunk edződött gyerekeknek komolyabb pályára volt szükségük, pont elkészült az 50 méteres városi uszoda. Tervezni sem tudtuk volna jobban ezt az egymásra

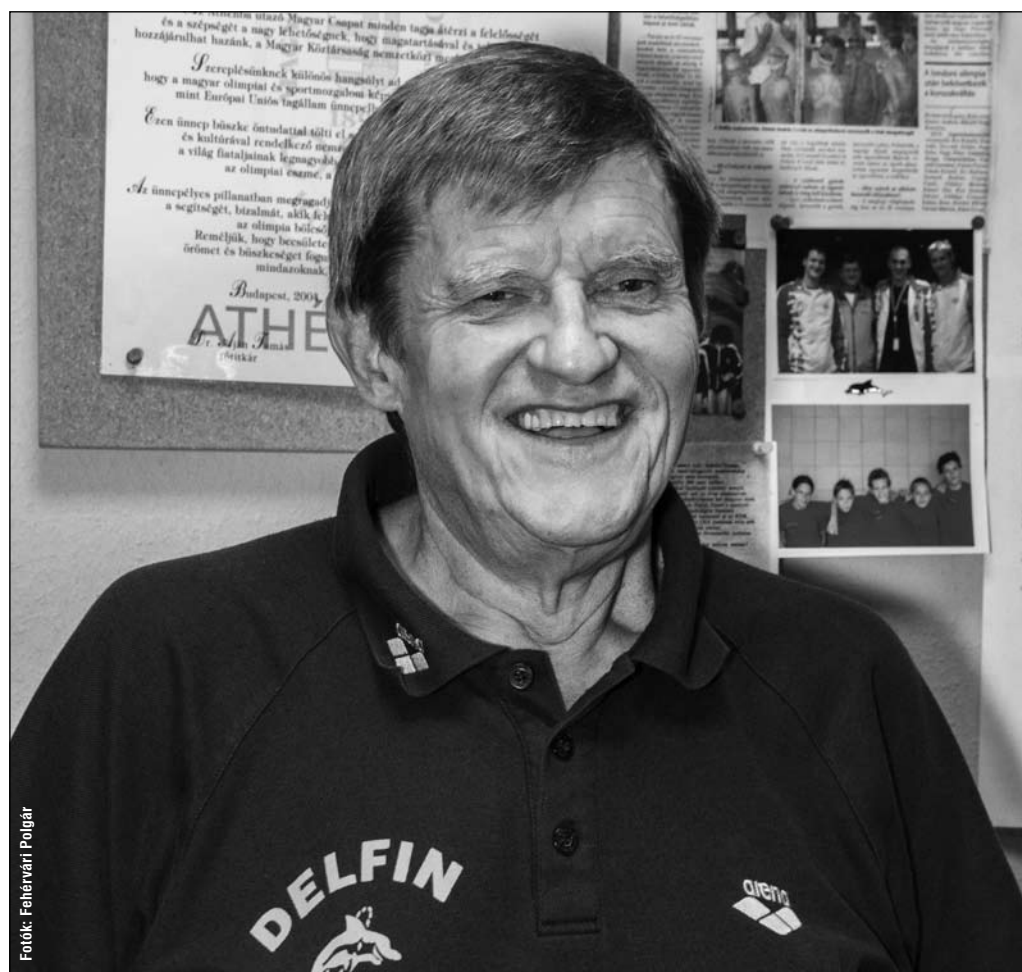
építettséget. Nagyszerű, hogy Székesfehérvár olyan város ahol támogatják, szeretik a sportot, sportolókat, így ezzel a segítséggel tudunk eredményesek lenni.

– Honnan jött a víz szerete?

– Középkorban korom óta minden lehetséges úszással kapcsolatos tanfolyamot elvégeztem, úszómester, segédező, edző és végül szakedző lettem. Ezzel keltem és feküdtem - lehet, hogy előző életemben hal voltam. Nagyon fontosnak tartom, hogy valaki tudjon úszni. Borzasztó és értelmetlen halál, ha valaki vízbe esik, és nem tud belőle kijönni, nem tudja birtokolni. Mi igyekszünk a saját eszközeinkkel csökkenteni ezeknek a felesleges tragédiáknak a számát. Hozzánk bárki jöhet, aki meg akar tanulni úszni, legyen felnőtt, gyermek vagy egészen apró óvodás. Ugyanakkora lelkesedéssel tanítunk, mint amikor kezdtük, 1986-ban. Azt volt a célo, hogy Budapesten kívülről, különböző településekről jöjjenek Székesfehérvárra úszni olyanok, akiknek máshol nincs lehetőségük.

– Hány éves kortól járnak úszni? Azonnal lehet látni a tehetséget?

– Már hároméves kortól jöhetnek úszni hozzánk a gyerekek. A fiam is úszott kiskorától egészen az érettségig. Az ő útja azonban inkább az éneklés: jelenleg keresett, sikeres operaénekes, aki a világ számtalan városában lépett már fel. Azt lehet látni egy kislányknál, hogy hogyan mozog, milyen a viszonya a vízhez, milyen a testfelépítése. De hogy később mi lesz belőle, ilyenkor még nem lehet tudni. Csak jól érzi magát a vízben, és megtanul magabiztosan úszni. Van olyan szülő, aki lehozza a hároméves gyereket, hogy szeretné, ha olimpiai bajnok lenne. A versenyporthoz tehetség, megfelelő családi és iskolai háttér kell. Nálam a gyerekek hármas iskolai átlag alatt nem úszhatnak versenyszerűen, akkor inkább azt az időt, amit az uszodában töltenének, töltsék tanulással. Nem lehet egy ember életével játszani. Tanuljon, legyen belőle valaki, és ha mellette sikeres sportoló lesz, hozza a sikereket magának, a családjának, az országának, akkor az nagyon klassz dolog, de az iskola az első. A gyerekeknek iskolába kell járni,

Fotók: Fehérvári Polgár

mert az határozza meg a jövőjét. A sport is lehet jövő, de nagyon kevés kiválasztottnak, ami a tehetségen, hozzáálláson és az edzőn is múlik. A több ezer gyerek, aki megfordul a kezeim között, abból fog megélni, amit az iskolában megtanul, és nagyon kevésnek lesz életpályája a sikeres versenyzés. Ha valaki rátermett, okos, értelmes, akkor a magas szintű sport mellett is tud kiválóan teljesíteni a tanulmányokban. Számtalan jó példa van hazánkban a vízilabdások, úszók között, akik diplomás, sikeres emberek lettek, miközben a sportban is kiváló versenyzők voltak, vagy ma is azok. A versenyzők kiválasztottak, akik tehetségesek valamilyen, de ahhoz is kell értelem, hogy felmérjék,

hogyan ez mit jelent. Aki többre képes, hozza ki magából azt a pluszt, szellemileg és fizikailag is.

Dániel András edzői pályafutásának egyik sikere, hogy belépve az uszodába ismerős arcok veszik körül: szinte mindenki a tanítványa volt, úszóedzői, úszóoktatói képzettségük megszerzéséhez járult hozzá. Büszke lehet volt úszóira, akik megtalálták a helyüket a medence partján, és az élet más területein is sikereket értek el. Hogy a gyerekek megszeressék a sportot, a legjobb edzőknek kell velük foglalkozni. Dániel András pont ilyen.

Zsida-Domokos Andrea

„Nem könnyű családi napközit vezetni, de benzinkutat sem..”

A Püspökkert Játsszóház 2009 elején nyitotta meg kapuit hosszas tervezgetés után, és még ebben az évben a játszóházi tevékenység mellé a családi napközi engedélyt is megkapta. Jelenleg is így működik, bár tavaly ősztől teljesen új tulajdonosokkal, ötletekkel, tervekkel, elképzelésekkel várják a kicsiket. Nagy Tímea, a családi napközi vezetője kislánya és születendő gyermeke miatt vágott bele a „törpék” világának újraértelmezésébe.

– Honnan jött a családi napközi ötlete?

– Mielőtt az első gyermekemet vártam, tudtam, hogy ha ő megszületik, azt szeretném, ha minél több időt tudnánk együtt tölteni. Marketing és reklám szakon végeztem a főiskolán, a szüleim vállalkozásában dolgoztam, és nem láttam reális esélyét annak, hogy sokat velem legyen a gyerekeim. Ismertem a családi napközit adta szabadságot, mert a keresztanyám óvónőként Pákozdon működtetett egyet. Ő

szólt, hogy lenne egy családi napközi, amit az előző tulajdonosok felajánlottak neki átvételre. Itt volt az alkalom, hogy ha szeretnék, most kibontakozhatok az öt hónapos kislányom mellett. Éltem vele.

– Nehéz működtetni családi napközit?

– Testvérem is itt dolgozik, és mivel mindketten kommunikációs szakosok voltunk, így nekünk teljesen új területet jelentett. Szüleink több évtizede benzinkutat üzemeltetnek, mellettük megtanultam a könyvelést, az adminisztrációt. Nem könnyű családi napközit vezetni, de benzinkutat sem. Az elmúlt egy év arról szólt, hogy elmélyedtem az adminisztráció, a háttér-dokumentációk, engedélyek, hivatalos szervekkel való együttműködés alapjaiban. Novemberig hétfőként egy új fejlesztő szoba kialakításán dolgoztunk, ami mellett lesz két külön szoba külön higiénias helyiségekkel. Ebben nagy segítség a párom, aki építőiparban dolgozó vállalkozó, és szabadidejében nálunk végzi az átalakításokat. De a megújult külsőn kívül új eszközökkel, programokkal, fejlesztő játékokkal is várjuk a gyerekeket.

– Hogy találják meg benneteket?

– Megtalálhatóak vagyunk a neten és Facebook-on is, de leginkább szájhagyomány útján szereznek rólunk tudomást az anyukák. Reklámozunk magunkat szórólapokkal, hirdetésekkel, de a visszajelzés az, hogy a megelégedett szülők javasolnak bennünket egymásnak. Sok gyerek ballagott el tőlünk az elmúlt időszakban, így most egy csoport működik nálunk, ahol jelenleg minden gyerek három év alatti. Igény lenne a szülők részéről, hogy hozzánk jöjjenek, de a jogszabályok sűrűjében nekünk is nehéz eligazodni, hogy kit vehetünk fel és kinek kell óvodába járni. Olyan szülőknek számunk családi napközinket, akik szeretnék,

hogyan gyermekük megtanuljon a családi közösségtől különböző, kis létszámú közegben is boldogulni. Akár napi pár órára jelenthetünk nekik segítséget.

– Szakmailag is megújultok?

– Nálunk az angol nyelvoktatás játékos formában elég erős, és már most is van nálunk okosító torna, zeneóvi, zenebölcsi, zenélős jelbeszéd babáknak. Van egy új kollégánk, aki gyógypedagógus, és ő tart fejlesztő órákat, felméréseket, mozgás- és értelmi fejlesztéseket, illetve manótornákat. Mi mindent megtesszünk, hogy gyerekek életében minél maradandóbb emléket hagyjanak a bölcsis és óvodai éveik, illetve igyekszünk rugalmasan alkalmazkodni a családok igényeihez is. Ha valaki szeretne hozzánk jönni, nekünk elég, ha csak pár nappal jelzi előre. Kicsit hosszabb időt vesz igénybe az adminisztráció és az anyától való elszakadás olyan gyerekeknél, akik nem voltak még közösségekben. Nálunk a gyerekek négyszer kapnak enni, a mellettünk levő étteremből főznek nekünk gyerekenüt, így nem okoz akkora problémát egy betegség esetén bekövetkezett létszámingadozás. Ilyenkor több munkát igényel tőlünk, hogy a kicsik ne adják tovább egymásnak, a szülőknek a betegséget, de mivel a saját gyermekeink is ide járnak, számunkra is a biztonság az elsődleges. Bár nincs kertje a napközinek, de a bejárat előtti kis teraszunk kerítése lehetővé teszi, hogy rosszabb időben is tudjanak a gyerekek levegőzni. A közelben pedig egy hatalmas játszótér van, ahova rendszeresen el-sétálunk az apróságokkal. Ha valaki szeretné gyermekét egy városi zajtól mentes, csendes, nyugodt helyen fekvő családi napköziben tudni, akkor ránk van szüksége.

Zsida-Domokos Andrea

Fotók: Fehérvári Polgár

„Annak is megvan a maga története..”

Földváry József nappalijában megáll az idő. A kilencven éves, nyugalmazott iskolaigazgató, matematika-fizika szakos tanár tele van történetekkel. Hol mosolyog, hol könny csillog a szemében, miközben mesél. Van is miről: Jármiban a közbenjárásának köszönhetően épült fel az iskola. Nemcsak az ott tanuló gyerekek, hanem a családok életében is meghatározó szerepet játszott évtizedekig. Amikor elmagyarázza nekem, mi az a maximálámpa, amellyel az ötvenes években világítottak az iskola tantermében, felvillan előttem, milyen pedagógus is lehetett.

Még kisiskolás volt Földváry József, amikor elhatározta, hogy tanár lesz. Két meghatározó tanítója is volt a gyermeknek, különösen az egyikükről beszél meleg szívvel. „Olyan mintaszerűen tanított, és olyan kedves volt, hogy bennem már akkor az derengett, hogyha nagy leszek, pedagógus leszek.” Hogy miért pont matematika-fizika szak? Természetesen ennek is megvan a maga története... A magyar és a történelem voltak a kedvenc tantárgyai, és amikor arról faggatta egyik tanára, mi szeretne lenni, elmondta ezt, illetve azt is, hogy nagyon könnyűek számára a matematika és a fizika tantárgyak. Erre a pedagógus azt mondta: „Na! Hát akkor arra jelentkezz!” Jelentkezett, és kitüntetéssel végezte el iskoláját ezen a két szakon.

Földváry József és felesége 1988-ban költöztek Jármiból Fehérvárra, mivel három gyermekükből kettő itt élt, a Videotonban dolgoztak. Annak idején a Tompa Mihály utcában vettek egy házat, és beköltözésük után nem sok-

Fotók: Simon Rita

egy újabb gond merült fel: hol épüljön meg az iskola? Jármival csaknem összenőtt egy másik kis település, Papos, így kézenfekvő volt, hogy a két falunak közös iskolája legyen. Komédia lett a terület kijelöléséből, mert a falu lakói egyenként jól megvoltak egymással, de falu szinten már nem. Végül a két települést elválasztó árokotól száz méterre épült fel az iskola, ami a Jármí-Papos nevet kapta.

Mondanom sem kell, hogy a névadásból is vita kerekedett, de végül elfogadták a javaslatomat, miszerint kövessük az abc sorrendet. Az iskola átadó ünnepsége 1959. december 11-én volt, és valaki mondta, hogy énekeljük el az Internacionálét, én meg elkezdtem énekelni a Himnuszt. Nem telt bele egy hét, és hívtak az akkori járási tanácshoz. Mondták, hogy baj van, mert valaki feljelentett. Az volt a szerencsém, hogy nem voltam párttag, így nem vehettek elő.”

Földváry József nemcsak a tanárképzőt, hanem a zeneiskolát is elvégezte, ének tanszakon. Énekelt kórusban, és Jármiban is vezetett énekkart, segített zenés színdarabokat betanulni. Ahogy egyik lánya, Viktória mondja: „Nem múlik el úgy nap, hogy ne énekelne még ma is.” „Csak a torkomat köszörülöm vele”- teszi hozzá a tanár úr mosolyogva.

Amikor 1950-ben elkezdtek szervezni az Állami Népi Együttes kórusát, őt is meghívták Debrecenbe meghallgatásra. Felvették, és meg is kapta az értesítést, hogy jelentkezzen Budapesten. „Elmentem a megyei tanács művelődési osztályára, és megmutattam a meghívót. Azt mondta az osztályvezető, hogy menjek. Majd könnybe lábadt szemmel hozzátette: ha én elmegyek, nem tudnak senkit sem küldeni a helyemre. Bennem volt a vágyakozás, hogy menjek, világot lássak, de ekkor bevillantak azok a gyerekek, akiket tanítottam. Éreztem, hogy nem hagyhatom őket magukra. Miközben ballagtam az állomás felé, nem tudtam dönteni. Az az ötletem támadt, hogy amelyik vonat előbb érkezik, arra fogok felszállni, és az lesz az én utam. A Mátészalka felé induló vonat jött előbb. Utána még többször érkezett meghívó, és találkoztam is az együttes tagjaival, például a két hetes kínai útjuk előtt. Anyankor mindig megdöbögötték a szívemet, de kitartottam a döntésem mellett.”

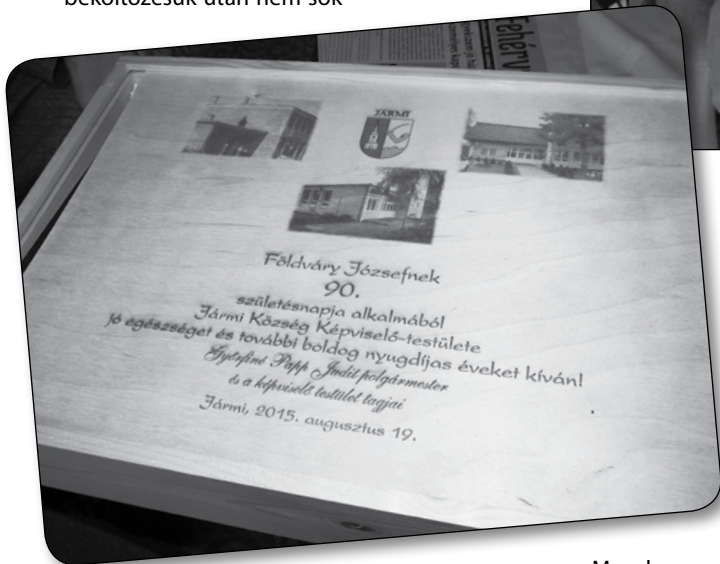
Földváry József a gyerekek tanítása mellett felnőttoktatást, sportmozgalmat, kultúrmozgalmat szervezett. Kirándulni vitte a gyerekeket, mert meggyőződése, hogy csak úgy lehet a hazát szeretni, ha ismerjük. Tanítványai mind a mai napig hálával gondolnak rá. Bizonyítják ezt a levelek, telefonok, személyes megkeresések.

„Az egyik tanítványom Kaliforniában, a Stanford Egyetemen lett tanár. Egy ötgyermekes családban született legidősebbként. Az édesanyja egyedül nevelte őket, igen szerény körülmények között. A fiúcska jó tanuló volt, felvették a tanítóképzőbe. Minden elkerült tanítványom után folyamatosan érdeklődtem az igazgatóknál, hogyan illeszkedtek be, milyen az előmenetelük. Itt sem történt másként. Beszéltem az igazgatóval, aki elmondta, hogy Laci mindenből ötös, csak magyarból hármás. Kiderült, hogy nem jó a helyesírása. Laci panaszkodott, de én megkérdeztem tőle, van-e olyan az osztályban, aki ötös magyarból. Azt mondta, vagy egy-két ember. Erre azt mondtam neki: ha más meg tudja tanulni, akkor te is meg tudod. Szedd össze magad! A következő félévben már kitűnő volt, és az igazgató engem kérdezett, nem sértődik-e meg a fiú és a családja, ha nem könyvet adnak neki, hanem öltönyruhát. A család nagyon boldog volt ettől. Büszkén újságolták, hogy van új ruhája Lacinak. Ő mind a mai napig ír nekem Amerikából.”

„Akit még megemlítenék, az Lakatos Feri. Őt idősebb korában tanítottam, sikerült elvégeznie az általános iskolát már felnőtt fejjel, és bekerülhetett a zeneiskolába, mert kivételesen hegedült. Miután elvégezte az iskolát, ő is tanított, majd elköltözött Amerikába. Beszélünk egymással telefonon, minden születésnapkor, névnapkor virágcsokrot küldött nekem. Aztán két évvel ezelőtt egy szomorú hangú asszony hívott, és elmondta, hogy meghalt a Feri. És a férje a lelkére kötötte, hogy szóljon nekem, nem tud többet virágot küldeni. Ezek olyan lelkesítő dolgok, hogy nem felejtenek el, hogyha most kezdeném el a pályát, most sem cserélném el semmiért.”

Földváry József egykori diákjai, a Kaliforniában élő Bíró György támogatásával, a Jármí-Paposi Általános Iskola falán márvány emléktáblát helyeztek el az iskolaépítő igazgató úr tiszteletére. Földváryék mindennapjai csendben telnek. A család-aprja nagyja megszépíti életüket. Gyermekük vigyázó gondoskodása, segítőkészsége, szeretete a borongós napjaikat is beragyogja.

Simon Rita

kal már kopogtatott is az ajtón a székesfehérvári Nyugdíjas Pedagógus Klub vezetője, Mohai János, aki szívélyesen üdvözölte a tanár házaspárt a városban. Földváryék csatlakoztak a klubhoz, Földváry József előadásokat tartott irodalomból, történelemből, kirándulásokat szervezett és vezetett a csapatnak. Később a csendes Ungvári utcába költöztek, ahol a szomszédok tiszteletteljesek és megbízhatóak. A kölcsönös megbecsülés biztosítja a mindennapok nyugalmát.

„Még nem költöztünk ide, csak készültünk –kezd bele az egyik történetébe Földváry József. – Az egyik kisunokámnak évzáró ünnepsége volt az István Király Általános Iskolában. Az igazgatónő mondta, hogy ünnepségük elején énekeljük el a Himnuszt. Rázendített egy magnó, és én is, majd azt vettem észre, hogy szinte egyedül énekeltem. Sem a nagyobb diákok, sem a szülők, sem a vendégek nem énekeltek a Himnuszt. Ez egy kicsit elszomorított.” „A Himnusszal kapcsolatban van egy másik történetem is – folytatja a tanár úr. – Az 1950-es években méltatlan körülmények között tanítottam Jármiban. Ez a település Mátészalka mellett található, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. Jármiban mindössze egy két-tantermes iskola volt, és az egykori kúria épületében kialakított szükségstanterem, aminek kicsi ablakai voltak, még tanítási időben is maximálámpát kellett használnunk, amelynek nagyobb volt a fénye, mint a petróleumlámpának vagy a gyertyának. A zsúpfedeles kúria most Nyíregyházán, Sóstón, a skanzenben áll. Többször írtam a hatóságoknak, még a minisztériumnak is, hogyan várhatják el, hogy ezen az elmaradott környéken felzárkózzanak az emberek, amikor nincsenek meg az objektív tárgyi feltételei ennek. Többszöri megkeresés után végül belátták a vezetők is, hogy szükség van egy jól felszerelt iskolára a környéken. Ekkor

Paál István fesztivál

Országos amatőr színjátszó fesztivál Székesfehérváron
Helyszín: A Szabadművelődés Háza

Október 23., péntek

- 9:00 Péntek 3 Tejátrum: Fészekalja
- 10:45 Megnyitó
- 11:00 Regisztráció
- 11:05 Tükör-Kép Társulat: Az ibolya
- 12:25 Szakmai beszélgetés – Péntek 3 Tejátrum
- 14:00 Vájárok: Bányavirág
- 15:20 Szakmai beszélgetés – Tükör-Kép Társulat
- 15:50 Bessenyei Színkör: A beteg disznó
- 16:30 Szakmai beszélgetés – Vájárok
- 17:00 Atom Panni Társulat: O.Z. meg a Szingli, a Kurva, az Anya, és a Szent
- 18:30 Szakmai beszélgetés – Bessenyei Színkör
- 19:00 Színfolt Társulat: Boeing, Boeing
- 20:50 Szakmai beszélgetés – Atom Panni Társulat, Színfolt Társulat

Szabadművelődés archív

Október 24., szombat

- 09:00 Kalocsai Thália Társulat: Acélmagnóliák
- 11:25 Szín-padka: Mandragóra
- 12:15 Szakmai beszélgetés – Kalocsai Thália Társulat
- 12:40 Szivárvány Színpad: Előhátulkinthentösszevissza
- 14:30 Szakmai beszélgetés – Szín-padka
- 14:55 PHWI-csoport: A szerelem megszállott rabjának története
- 16:20 Szakmai beszélgetés – Szivárvány Színpad
- 16:50 Szabad Színház: Nyílt tengeren
- 17:50 Szakmai beszélgetés – PHWI-csoport
- 18:15 KafkaBeat Kocsmaszínház: Egy nő
- 19:15 Szakmai beszélgetés – Szabad Színház
- 19:50 A Pityuék: A Pityu bácsi fia
- 20:50 Szakmai beszélgetés – KafkaBeat Kocsmaszínház, A Pityuék

Péntek 3 Tejátrum archív

Október 25., vasárnap

- 09:00 Proscenion Drámaszínpad: Tartuffe
- 11:50 DeszkaSzínház: Csend, élet
- 12:35 Szakmai beszélgetés – Proscenion Drámaszínpad
- 13:00 ROZÉ társulat: HA(R) LE KI?N
- 13:35 Szakmai beszélgetés – DeszkaSzínház, ROZÉ társulat
- 14:20 Dramatőrök: A test angyala
- 15:10 Szakmai beszélgetés – Dramatőrök
- 16:00 Díjátadó ünnepség
- 17:20 Szabad Színház: Fél élet

Programajánló

Patikusinas szakköri programok a Szent István Király Múzeumban

Megtanulható, hogyan kell természetes, káros adalékanyagoktól mentes alapanyagokból, a bőrünknek és az izlésünknek megfelelő krémeket, kozmetikumokat készíteni. Szerényebb tanfolyami díjért cserébe késztermék vihető haza, ami olcsóbb mint a bolti. A szakköri alkalmak csütörtöki és vasárnapi napokra esnek és a Szent István Király Múzeum (Rendház) kistermében zajlanak.

A szakköri alkalmak időpontjai, témái:

Október 22. csütörtök, 9–15-ig

Sminkszerek (dekorkozmetikumok)

November 5. csütörtök, 9–15-ig

Arc-test-hajápolás (készül: fogkrém, hajbalzsam, sampon, krémdezodor, tusoló zselé, szemkörnyék ápoló, nappali és éjszakai arckrémek)

November 8. vasárnap, 10–16-ig

Szappankészítés (kezdő)

November 12. csütörtök, 9–15-ig

Szappankészítés (haladó)

November 19. csütörtök, 9–15-ig

Baba-mama kencék

November 29. vasárnap, 10–16-ig

Szappankészítés (kezdő)

December 3. csütörtök, 9–15-ig

Ajándék kencék

Részvételi díj:

szappankészítés tanfolyam: 12.700 Ft/fő;

arc-haj-testápolás tanfolyam: 20.000 Ft/fő

A szakkört Gyalus Boglárka vezeti. A részvételhez előzetes regisztráció szükséges. Információ, regisztráció: Krizsány Anna – krizsany.anna@szikm.hu; 22/315-583, 70/338-6173

Október 16-tól Művésztelepek kiállítása

Pelikán Galéria, Kossuth u. 15.

A Székesfehérvári Művészek Társasága kerámia és fotó/videó tárlata

A tárlat megtekinthető november 13-ától, keddtől péntekig 10–18 óráig. (Október 23-án zárva.) A belépés díjtalan.

A kiállítás kurátorai: Falvy Miklós és Máder Barnabás.

Kiállító művészek:

Fotó- és videó művésztelep:

Arany Gold Zoltán, fotográfus

Falvy Miklós, tervezőművész

Kiss László fotográfus

Klotz Miklós fotóművész

Mosberger Róbert, fotográfus, grafikus

Péter Ágnes, képző- és szobrászművész

Kerámia művésztelep:

Keller Petra, keramikus

Máder Barnabás, keramikus

Miklós János, keramikus

Nagy Edit, keramikus

Németh Boglárka, keramikus

Pintér Balázs, keramikus

Revák Katalin, keramikus

Szabó Tamás, keramikus

Szarka Tamás, keramikus

Október 24. (szombat) 18:00

Zenekör

Hiemer Café, Jókai u. 1-3.

A zenekör a közösségi zenélés, a kulturált szórakozás, kikapcsolódás egy régi-új formája, ahol együtt muzsikál barát és idegen, idős és fiatal, keverednek a műfajok, profik és amatőrök együtt játszanak. Minden este hangulata egyedi és kiszámíthatatlan, hiszen soha nem tudni, hogy aznap este épp ki téved be és milyen dalt vagy hangszer hoz magával. Minden szombaton, mindig este hat órakor, mindig a Hiemer kávézóban. A belépés díjtalan.

Ház a közösségért

A lulról jövő kezdeményezésként jött létre annak idején a Kisfaludi Községi Ház. A városrész lakói egy alapítvány segítségével alakítottak ki egy közösségi teret. Az épületet azóta is folyamatosan használják az érdeklődők, legyen szó irodalmi estről, kiállításról, szakkörrel, bálról. A Kisfaludi Községi Házat A Szabadművelődés Háza működteti.

„Székesfehérváron nyolc közösségi házat működtet A Szabadművelődés Háza önkormányzati fenntartással: az Öreghegyi, a Felsővárosi, a Kisfaludi, a Feketehegyi és a Szárazréti Községi Házat, valamint a Vízivárosi Községi Klubot és a Királykút Emlékházat – mondja Kiss Dorottya igazgató. – Ez a központosított rendszer 2009 óta működik, amikor nyáron hozzánk csatolták a Felsővárosi, az Öreghegyi és a Kisfaludi Községi Házat, majd ugyanebben az évben a Szárazréti, aztán a Királykút Emlékházat. Így indultunk el.”

Az összevonásnak nemcsak gazdasági okai voltak, hanem az is, hogy gördülékenyebben menjen a munka, egyszerűbb legyen a rendezvények technikai ellátása. „Egy intézményen belül nem fordul elő az, hogy ugyanarra a napra, ugyanarra az időpontra több programot szervezünk. Az viszont egyszerűsíti a szervezést, ha egy művész más-más időpontban, de ugyanazon a napon látogat el egy-egy házba – teszi hozzá az igazgató. – Ha a technikai szempontokat nézzük, akkor nem kell mindegyik házba tizenöt mikrofon, elég, ha akkor visszük oda, amikor rendezvény van. Természetesen az összevonás leépítéssel is járt. Jelenleg itt a központban hat közművelődési szakember dolgozik, mindegyik házban egy-egy, az Öreghegyiben pedig két fő. Ha hozzávesszük a technikai személyzetet, a karbantartókat, takarítókat, összesen huszonhatan dolgoznak nálunk, velem együtt. A gazdasági teendőket a Székesfehérvári Intézményi Központ négy munkatársa látja el.”

Ez a munka nagy odafigyelést és koncentrációt igényel nemcsak a vezető, hanem a munkatársak részéről is. „Minden héten értekezlet tartunk, ahol mindegyik házról jelen vannak a kollégák. Megbeszéljük, hol mi történt, milyen program lesz a héten, hova kell plusz ember. A

A Kisfaludi Községi Ház

szakembereinknek, attól függetlenül, hol van az irodájuk, mindenhol helyt kell állniuk, ha az egyik kolléga szabadságon van, vagy netán megbetegszik. Nagyrendezvényeken mindenkinek részt kell vennie – mondja Kiss Dorottya. – Amikor valakit felveszünk ide dolgozni, akkor az elején tisztázzuk, hogy ez a munka nem olyan, hogy ülünk egy íróasztal mellett, és onnan el sem mozdulunk. Ez egy „jövő-ménős” szakma, és tudomásul kell venni, hogy a programjaink akkor kezdődnek, amikor a többi embernek szabadideje van. Esténként, hétvégeken, ünnepnapokon, karácsonykor, szilveszterkor az összes házunk nyitva van, dolgozunk. Ahhoz, hogy ezt valaki bírja, elég nagy elhivatottság kell, valamint megfelelő családi háttér. Nyilván akinek kicsi gyermeke van, és nincs nagyszülő a közelben, az nem tudja vállalni ezt a speciális időbeosztást.”

Városrészi nagyrendezvényeket is szerveznek azokban a városrészekben, ahol közösségi házaik működnek. Ilyen például a Szent Mihály-napi Sokadalom Szárazréten, a Szent Sebestyén-nap és a Katalin-nap a Felsővárosban, vagy az Öreghegyi Mulatságok. „Együttműködési megállapodásunk van a Koronás Parkkal is. Ha egy nagy létszámú csoport jelentkezik be a Parkba, mi is biztosítunk kollégákat, de például a kézműves foglalkozásaink is folyama-

Kiss Dorottya, A Szabadművelődés Háza, valamint a hozzá tartozó nyolc ház igazgatója

tosak” – mondja az intézményvezető.

A sokféle feladat kapcsán felmerül a kérdés, vannak-e náluk Iskolai Községi Szolgálatot teljesítő diákok? „Természetesen vannak. A Kodolányi János Középsiskola és Kollégiummal, a Széchenyi István Műszaki Szakközép-

kolával, és a Tóparti Gimnázium és Művészeti Szakközépiszkolával is van együttműködési megállapodásunk. Élvezik a fiatalok, és nagyon szeretik a művelődési ház rendezvényeit. Játékszobánk van A Szabadművelődés Házában és Öreghegyen, ott rendszeresen felügyelik a gyerekeket, de jönnek rendezvényekre is, kiállításokat is őrznek. Nekünk ez nagy segítség.”

A Kisfaludi Községi Ház modern épületét 2006-2007 körül adták át. Ez egy abszolút civil, alulról jövő kezdeményezés volt, a lakóközösség kérésére kezdte az építtetni egy alapítvány. Mivel az alapítványnak nem sikerült lebonyolítania az építkezést, és magát a házat sem tudta volna működtetni, közbelépett a város, segítséget nyújtott a megépülésben, és saját intézményként átvette, azóta is így működteti. A Kisfaludi Községi Ház nagyterme többfunkciós: kiállítótér, rendezvényhelyszín, klubok, szakkörök helye. A számítógép teremben négy géppel találkozhatunk, amelyeket délutánonként előszeretettel használnak a fiatalok internetezésre. Van csocsó- és pingpongasztal is, tehát zárt térben is lehet sportolni, versenyeket rendezni. Pezsgő az élet a házban, alapítvány, egyesület, nyugdíjas klub, gyöngyöző szakkör, egészségmegőrző torna, hímző szakkör, dalkör, festőkör működik heti rendszerességgel. „A Ház mellett egy sportpálya és egy játszótér is található. Ugyan nem a mi ingatlanunk, de szabadtéri

programok szervezésekor kihasználjuk ezt a lehetőséget. Kisfaludon Kócsa Péter kulturális szervező várja a lakosokat. Az ő feladata – mint minden munkatársunknak – a programok szervezése mellett a Házban működő csoportok munkáját segíteni. Felmérjük a városrészi

igényeit, és az alapján szervezünk programokat. Jelenleg Tóth-Hekkel Arany festőné képeiből láthatnak kiállítást az érdeklődők, de már készülünk a karácsonyra is. November 6-án tökfara foglalkozás lesz, november 27-én adventi kézműves foglalkozáson ajándéktárgyakat készítünk, majd jönnek a hagyományos programok: a Mikulás, a karácsony és a szilveszter megünneplése.”

A városrész, és így a közösségi ház legnagyobb programja a nyár végén megrendezésre kerülő Vigasság, amelyre idén szeptember 5-én került sor Kisfalud Novaj-pusztai Vigasság néven. A programon jelen volt Siklósi Gyula professzor is, aki elmesélte a Novaj-pusztai elnevezés eredetét, ugyanis így hívták régen, még a római kori időkben ezt a területet. „Attól, hogy távol van Kisfalud a Belvárostól, semmilyen hátrányt nem szenved: a tapasztalataink azt mutatják, hogy sokan érkeznek a város más részeiből is programjainkra. Egy-egy kiállítás megnyitójára például mindig tömöttön érkeznek a 22-es busz: a mi látogatóinkat szállítja.”

A Ház minden nap 16 és 20 óra között várja az érdeklődőket. Ebben az időpontban járnak be a fiatalok csocsózni, számítógépezni, de olvasósarok is rendelkezésükre áll. A hölgyek kézimunkáznak, a férfiak kártyáznak. Igazi közösségi tér a Kisfaludi Községi Ház.

Simon Rita

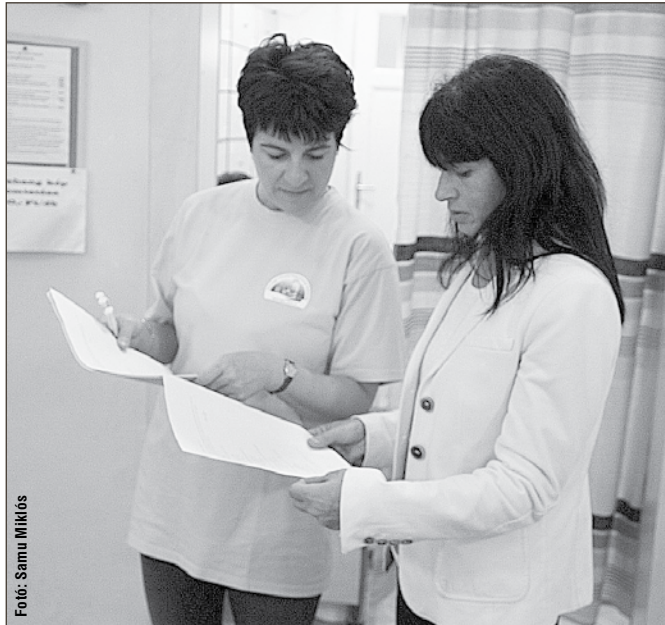
Ismét sikeres volt a nőgyógyászati szűrőnap

Újra nyílt nőgyógyászati szűrőnapra várták a hölgyeket Székesfehérvár Önkormányzatának szervezésében a Család- és Nővédelmi Központban október elején. A program keretében szakorvosok végezték el a szűréseket, melyek között ingyenes vércukor-, koleszterin- és vérnyomásmérésre is volt lehetőség. A hölgyek ezen kívül korlátozott számban hasi ultrahang-diagnosztikai szűrésen és csontsűrűség mérésen is részt vehettek.

A hagyományoknak megfelelően ezúttal a Család- és Nővédelmi Központban tartották nyílt nőgyógyászati szűrőnapot – a szűréseken azok a hölgyek vehettek részt, akik előzetesen jelentkeztek az ingyenes vizsgálatokra. Elsődlegesen olyanok jelentkezését várták, akik eddig egyáltalán nem, vagy legalább két-három éve nem vettek részt szűrővizsgálaton.

Az eseményre Östör Annamária, Székesfehérvár egészségügyi és sporttanácsnoka is ellátogatott. „Az ilyen egészségügyi szűrővizsgálatok elsődleges célja a figyelemfelhívás – fogalmazott a tanácsnok. – Egy több mint százéves városban természetesen nem tudunk minden hölgyet egy nap alatt átszűrni. Pontosan ezért akarjuk mindenkiben tudatosítani, hogy a vizsgálatok hatalmas jelentőséggel bírnak. A Család- és Nővédelmi Központba bármikor be lehet jelentkezni akár interneten, telefonon keresztül, illetve személyesen is. A szervezés kapcsán nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy a korhatárt és az időpontot is úgy határoztuk meg, hogy minél több hölgy részt tudjon venni ezen az alkalmon. Hat évvel ezelőtt elvégeztünk egy egészségügyi felmérést, amely azt mutatta, hogy a székesfehérváriak egyetlen egészségügyi rendezvényt sem tudnak említeni. Szerencsére az elmúlt években nagyon sokat léptünk előre annak érdekében, hogy az egészségtudatos életmód még inkább elterjedjen a családok mindennapjaiban.”

Ifj. Dr. Nagy László, a Család- és Nővédelmi Központ intézetvezető főorvosa szerint a nyílt nőgyógyászati szűrőnapoknak köszönhetően a normál rendelői forgalomban is egyre inkább észrevehető az a hozzáállás, hogy részt kell venni a vizsgálatokon. „Nincs apelláta, mindenképpen meg kell szólítani a hölgyeket, hogy jöjjenek el a szűrővizsgálatokra! Sajnos Magyarországon több ezer nőt veszítünk el egy olyan betegség miatt, amely egy három percig tartó, fájdalommentes vizsgálatot megelőzhető lenne. Akik rendszeresen vesznek részt a nőgyógyászati vizsgálatokon, azoknál a korai stádiumban felfedezett diagnózis egy életre szóló gyógyulást eredményez. Ezzel szemben hatalmas áldozatot és kockázatot is

jelent az, ha a hölgyek nem vesznek részt ezeken az alkalmakon. Szintén fontos kiemelni, hogy Székesfehérvár Önkormányzata – még az országos program bevezetése előtt – felkarolta azt a kezdeményezést, hogy a fiatal korosztály tagjai be legyenek oltva a HPV-vírus ellen. Ma már tudjuk, hogy a méhnyakrákos megbetegedések túlnyomó többségét ez a fertőzés okozza. Reményeink szerint ezeknek az oltásoknak a segítségével sokkal kevesebb ilyen betegséggel találkozunk majd” – mondta Dr. Nagy László, aki ugyanakkor arra is felhívta a figyelmet, hogy a beoltottnak is javasolják a szűrővizsgálatokon való megjelenést.

Székesfehérvár Önkormányzata kiemelten fontosnak tartja, hogy mindent megtegyen a lakosság egészségének megőrzéséért. Ennek jegyében szervezték meg a közelmúltban a „Szívünk Napja 2015”, valamint a „Séta a mellrák ellen” elnevezésű programokat is, amelyekben több százan vettek részt, hangsúlyozva ezzel a megelőzés jelentőségét.

A nagyszabású szűrővizsgálatok a következő hónapban is folytatódnak: novemberben Székesfehérvár férfi lakosságának készülnek egészségnapra.

forrás: okkfehevar.hu

Családbarát programok

Családi vetélkedő 2015

Családi vetélkedő sorozatot szervez a Fejér Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház a megyében. A programon a Székesfehérvári, Móri, Bicskei és Polgárdi járásban élő családok háromfős csapatai vetélkednek. A rendezvényen a családok ügyességi feladatok és kvíz kérdések megoldása során mérhetik össze tudásukat. A program célja a családi összetartozás erősítése, a családok számára minőségi szabadidő eltöltésének biztosítása. A rendezvény első állomása Mór.

Időpont: 2015. október 22., 17 óra

Helyszín: Erzsébet téri Művelődési Ház (Mór, Erzsébet tér 14.)

Szülők iskolája

Október hónapban is folytatódik a Szülők iskolája programsorozat a Fejér Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház jóvoltából Székesfehérváron. Az e havi rendezvény témája: magatartás és tanulási zavarok, viselkedéskérdések kezelésének lehetőségei. A program célja, hogy szakszerű nevelési, fejlesztési tanácsokkal segítsék a családok mindennapi problémáinak megoldását. A rendezvény ideje alatt gyermekfelügyeletet biztosítanak, szintén szakember bevonásával. Ha az érdeklődők között fogyatékkal élő gyermeket nevelő szülő is jelentkezik, a gyermekfelügyelet győgyopedagógus szakember látja el.

Előadó: Dr. Halász József, gyermekpszichiáter

Időpont: 2015. október 30., 16:30

Helyszín: Más Fogyatékos Gyermekekért Alapítvány központja – Székesfehérvár, Móri út 16.

A programok megjelentetése a Családi értékek a Fehérvári Polgárban című, CSP-CSBO-15-A-23888 számú pályázat keretében valósul meg.

„Ökolimpia” a környezettudatos életért

Az Alcoa vállalatcsoport immár negyedik alkalommal szervezte meg a Gaja Környezetvédő Egyesülettel és a Városgondnoksággal közösen az „Ökolimpia” programot. A Községi Szolgálati Hónap keretében megrendezett eseményre tíz általános iskola több mint százötven diákja kapott meghívót. A nagyszabású közösségi rendezvényen a diákok több interaktív és játékos feladatot is kipróbálhattak, emellett a szervezők felhívták a figyelmet a környezetvédelem és a sportolás fontosságára.

Az Alcoa vállalatcsoport munkatársai mindig is fontosnak tartották, hogy dolgozói kezdeményezésre minél több olyan eseményt szervezzenek, ahol a környezetvédelem jelentőségére tudják felhívni a fiatalabb generáció tagjainak figyelmét. Az elkötelezettséget mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a 2015 októberére meghirdetett 10. Világszintű Községi Szolgálati Hónap keretében Fejér megye több településén összesen harmincöt programot szerveznek.

Négy évvel ezelőtt indult el az a kezdeményezés, melynek keretében az Alcoa vállalatcsoport célul tűzte ki, hogy minél több iskolát sikerüljön bevonniuk ebbe a programba. A vállalat a Városgondnoksággal és a Gaja Környezetvédő Egyesülettel pénteken már negyedszer szervezte meg az „Ökolimpiát”. A szoros együttműködés szép példája, hogy a Zöld tanyán közösen építettek fel egy közösségi életet jelentősen támogató pavilont és kiszolgáló épületet.

A programon Juhász László, Székesfehérvár környezetvédelmi tanácsnoka köszöntötte a résztvevőket. A képviselő köszönetét fejezte ki az Alcoa vállalatcsoportnak, a Gaja Környezetvédő Egyesületnek és Székesfehérvár Városgondnokságának, hogy megszervezte a IV. „Ökolimpiát”. „Sóstó Székesfehérvár egyik leggyönyö-

rúbb területe, amelyért az elmúlt években nagyon sokat tettek lelkes környezetvédők, hogy épségben megmaradhasson. Pontosan ezért bír hatalmas jelentőséggel ez a rendezvény is, hiszen a gyerekeknek fel tudjuk hívni arra a figyelmét, hogy mennyire fontos környezeti értékeink védelme. Azt gondolom, példaértékű az Alcoa vállalatcsoport tevékenysége, rengeteg zöld programot szerveznek a társadalmi felelősségvállalás jegyében. Bizom benne, hogy a jövőben minél több cég követi majd ezt a mintaértékű vállalatást” – mondta beszédében Juhász László, aki azt is kiemelte, hogy a Sóstói Stadion rekonstrukciójával, valamint a Sóstó Természetvédelmi Terület megmentésével komplett városrészi rehabilitáció valósul meg az elkövetkező években.

A program megnyitóján Tóth Csaba, az Alcoa Keréktermék Gyár-egység termelési vezetője kiemelte, hogy minden alkalommal szép élményekkel és hasznos tapasztalatokkal gazdagodtak a diákok. Mint elmondta, az „Ökolimpia” kiváló lehetőséget teremt arra, hogy az iskolák tanulói között szoros barátságok köttessenek, emellett gyönyörű környezetben sportolhatnak és próbálhatják ki magukat a legkülönbözőbb játékos feladatokban.

Az Alcoa Keréktermék üzletág dolgozói az elmúlt években több általános iskolában is bemutatták az egészséges és környezettudatos életmód megvalósítását célzó programjukat. A vállalat munkatársai voksolás alapján választották ki azt a tíz intézményt, amely meghívást kapott az „Ökolimpiára”. Ebben az esztendőben a Szent Imre, a Németh László, a Zentai Úti, a Teleki Blanka, a Vasvári Pál, a

A nagyszabású közösségépítő rendezvényt a Székesfehérvári Táncsics Mihály Általános Iskola csapata nyerte meg Szuriné Vitéz Éva vezetésével

Tóvárosi, a Munkácsy Mihály, a Hétvezér és a Táncsics Mihály Általános Iskola kapta a legtöbb szavazatot. 2015-ben a tíz intézmény több mint százötven kisdíkjára vehetett részt a programokon.

A fiatalok egy vidám és ösztönző formában megszervezett vetélkedőn kaphattak ízelítőt a sport és a környezettudatos életmód jelentőségéről. A tíz állomáson sportos, ügyességi, kreatív és gondolkodtató kvíz jellegű feladatok egyaránt megtalálhatóak voltak. A programon a Videoton FC is képviseltette magát játékosaival, egy másik sportos állomáson pedig a Fehérvár AV19 hokisai várták a gyerekeket.

A tanulók a környezet- és energiatudatos életmódról, valamint a Sóstó élővilágáról is értékes információkkal lehettek gazdagabbak, ezen kívül természetjárás, kézműves foglalkozások, geoláda keresés, túzoltós bemutató is szerepelt a gazdag programkínálatban. A verseny dobogós helyezetteit sportszer-utalványokkal díjazták.

forrás: okkfehevar.hu

A helyi továbbtanulásra ösztönzik a diákokat

Végzős diákoknak tartott tájékoztatót a székesfehérvári felsőoktatási lehetőségekről dr. Cser-Palkovics András polgármester és Mészáros Attila alpolgármester a Vasvári Pál Gimnáziumban. A roadshow legfontosabb üzenete, hogy 2016-tól a diákoknak nem kell elmenniük Székesfehérvárról, hogy továbbtanulási terveiket megvalósíthassák.

A szeptember végén született megállapodás értelmében a Corvinus Egyetem hat alapszakot indít a városban, az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Karán pedig a jövőben további négy szakra terjesztik ki a duális képzési formát. A város vezetése ösztöndíjjal is segíti a diákokat, akik a helyi továbbtanulási lehetőségeket választják.

„Székesfehérvár lehetőséget kapott mind a műszaki, mind a gazdasági és bizonyos társadalomtudományi képzések vonatkozásában: csak a városom múlik, hogy ezt meg tudjuk-e tölteni tartalommal – fogalmazott dr. Cser-Palkovics András. – A két egyetem itt van, a két egyetem elkötelezett, a vállalatok elkötelezettek, az önkormányzat pedig a partnerségen túl a költségek viseléséből is kiviszi részét. Szeretnénk meggyőzni a fiatalokat arról, hogy érdemes Fehérváron maradni – mindezért cserébe az ország legerősebb diplomáit ajánljuk. Mindkét egyetem garancia arra, hogy az elvégzett képzést követően a fiatal felnőttek el tudnak majd helyezkedni a munkaerőpiacon. Bízom benne, hogy 2016 szeptemberében minden itt induló szak megtelik diákokkal, ezáltal a város pedig életel.”

A támogatásokkal kapcsolatban a polgármester elmondta: egy olyan ösztöndíjrendszeren dolgoznak, amely azokat a fehérvári diákokat fogja segíteni egy generálisabb ösztöndíjjal, akik Fehérváron vesznek részt a felsőoktatásban. Mindezt azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a fiatalok helyben tanuljanak, és itt éljenek felnőttként. Az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Kara keretében elindult duális képzésében vannak olyan hallgatók, akiknek a képzését az önkormányzat saját cégein keresztül finanszírozza. A helyi felsőoktatás választása mellett szól az is, hogy a városban vagy a megyében élő fiataloknak nem jelent terhet az albérlet, és a megélhetés is kevesebb költséget jelent a családnak.

A Corvinus Egyetem által tervezett Budai úti campus közösségi és kulturális életével kapcsolatban a tájékoztatón elhangzott, hogy a város az oktatási terek mellett tervezi a diákélet működéséhez szükséges közösségi terek kialakítását és támogatását – például a sportéletet vagy a könyvtárat is ideértve. Kérdésre válaszolva a polgármester elmondta azt is, hogy a műszaki és a gazdasági képzések mellett a városnak szándéka a jövőt tekintve, hogy a nemzetközi kapcsolatok, valamint a kommunikáció és médiatudomány szakokon kívül egyéb lehetőségek is legyenek azok számára Székesfehérváron, akik a társadalomtudományok irányában elkötelezettek, és humán irányban szeretnének továbbtanulni.

A Corvinuson meghirdetett alapszakokon kívül a jövőben tovább bővíülhet a képzés mesterképzésekkel, később pedig doktori iskolák is

lehetnek. A város közreműködésével a fehérvári vállalatok és a Budapesti Corvinus Egyetem hamarosan megállapodásokat kötnek a szakmai gyakorlatokról. A gyakorlatigényes alapszakokon a szakmai gyakorlatot a képzés hetedik félévében, vagy a negyedik-ötödik félév között nyáron is teljesíteni lehet, így lehetőség nyílik a diploma hat félév alatt történő megszerzésére. A Corvinus Egyetemre felvételizők maguk döntik el, hogy a képzési helyszínük közül melyiket választják. Az államilag finanszírozott képzések mellett ösztöndíjakkal segítik azokat a hallgatókat, akik az önköltséges képzési formát választják, vagy pontjaikkal oda nyernek felvételt. A székesfehérvári képzésre jelentkezők tíz százalék kedvezményt kapnak, és várhatóan a vállalati szektor is kidolgoz egy támogatói rendszert.

Az Óbudai Egyetem képzéseivel arra összpontosít, hogy olyan időtálló alapismereteket és korszerű szakmai ismereteket szerezhessenek a fiatalok, amelyekkel helytállnak a munkaerőpiacon. Az Alba Regia Műszaki Karon húsz hallgatóval és tíz vállalattal együttműködve indult el a duális képzés, amelyet az elkövetkező két évben további szakokra is kiterjesztenek. A duális képzés a felsőoktatási intézmények és az érintett iparvállalatok együttműködésén alapuló, gyakorlat-orientált képzésforma, a vállalatnál eltöltött idő el kell, hogy érje az intézményi szakaszok összes idejének legalább nyolcvan százalékát. Az elvégzett munkáért a hallgatót díjazás illeti, melyet a fogadó vállalat fizet. A vállalatnál eltöltött időszak alatt a hallgatókat bevonják a konkrét „üzemi” gyakorlati feladatokba, a projektjellegű munka során pedig az önálló munkavégzés képességeit is elsajátíthatják. A duális képzésnek köszönhetően olyan munkaerő kerül ki a felsőoktatásból, amely azonnal, több éves továbbképzés és további anyagi ráfordítás nélkül képes belépni a munka világába.

Nyílt napokat is tart az elkövetkező hónapokban Székesfehérváron mindkét egyetem, ahol a kínált képzésekkel, programokkal kapcsolatban személyesen tapasztalatokat szerezhhetnek a családok és a továbbtanulni kívánó fiatalok. Ezekről az időpontokról az egyetemek honlapján lehet tájékozódni.

Az induló képzésekről további roadshow-kon tájékoztatják majd a végzősöket, szüleiket és az érdeklődőket. „Fontosnak tartjuk, hogy ne csak az intézményvezetőkkel, a tanárokkal, hanem a fiatalokkal is találkozzunk, és ezáltal a diákok pontos tájékoztatást kaphassanak a következő évben induló műszaki, gazdasági és társadalomtudományi képzésekről – mondta a tájékoztatók kapcsán Mészáros Attila alpolgármester. – Ezért indítottuk kampányunkat, amelynek első állomása volt a Vasvári Pál Gimnázium. Nemcsak a helyi iskolákban, hanem a megyében még Mór, Dunaújvárosban és Sárbogárdon, majd a megyén kívül, Siófokon, Veszprémben és Budapesten is adunk tájékoztatást a fehérvári felsőoktatási lehetőségeiről.”

forrás: okkfehervar.hu

Fotó: Simon Erika

Fotó: Bácskai György

A közösség erejével épült kemence Felsővárosban

Ünneplés keretében adták át a Felsővárosi Közösségi Ház udvarán azt a búbos kemencét, amely a városrészben élő közösség összefogásával épült meg. A gyönyörű környezetben kialakított kemence igazi ékessége Felsővárosnak, ahol kitűnő lehetőség kínálkozik arra, hogy az emberek együtt tölthessék szabadidejüket.

Széleskörű társadalmi összefogás eredményeként készült el a Felsővárosi Közösségi Ház udvarán az a kemence, amelyet május óta építettek. A városrészben lakók közül többen is a kezdeményezés mellé álltak, ezzel tovább gazdagodott a helyi közösség.

„Mindannyian egyetérthetünk abban, hogy Felsőváros jóval több, mint egy városrésze Székesfehérvárnak – fogalmazott Vargha Tamás honvédelmi államtitkár, Székesfehérvár országgyűlési képviselője. – Az itt élő emberek sohasem azt kérdezték, hogy mit tehet értük a város, hanem, hogy Felsőváros mit tehet a családokért, a közösségért és Székesfehérvárért. Így volt ez több száz évvel ezelőtt is, amikor pestisjárvány csapott le a városra, a felsővárosiak pedig rengeteget tettek azért, hogy megmenekülhessen Székesfehérvár. Ezt követően fogadalmukhoz hűen felépítették a Szent Sebestyén templomot, valamint a Felsővárosi Legényegylet tagjai a Felsővárosi Közösségi Házat is létrehozták. A mai kemenceavatási ünnepség is azt a szép példát bizonyítja, hogy a felsővárosiak közössége nem vár, hanem cselekszik.”

Földi Zoltán önkormányzati képviselő kiemelte, hogy egy széleskörű társadalmi összefogásnak köszönhetően épülhetett meg a kemence. „Felsőváros újra bebizonyította, hogy a hagyományörzés a szíve csücske. A nagyszabású kezdeményezést a felsővárosi emberek indították el

és valósították meg Horváth László vezetésével. Úgy gondolom, hogy ez a kemence akkor nyeri el létjogosultságát, ha a mindennapok részévé tud válni. A Felsővárosi Közösségi Ház gyönyörűen rendbetett udvarán kiváló alkalmuk nyílik a városrészben élő embereknek, hogy szabadidejüket kellemesen együtt tölthessék el” – mondta Földi Zoltán, aki azt is hozzátette: tavasszal tovább folytatják a közösségi tér építését.

Az elkészült kemence Tárnok Ákos, Zsoldos Péter és Horváth László keze munkáját dicséri, akik május óta dolgoztak a remekművön. A kemencét – amelyet tiszta agyagból és szalmából készítették el – a Felsővárosi Közösségi Ház udvarán alakították ki. Horváth László, a Felsővárosi Közösségi Ház vezetője elmondta: nagyon büszke azokra, akik támogatták a nemes kezdeményezést. „Nagyon régóta dédelgetett vágyam volt, hogy ezen a csodálatos helyen egy olyan búbos kemencét építhessünk, amely Felsőváros hagyományaira és tradícióira emlékezteti az embereket. A munka sok esetben embert próbáló erőfeszítésnek bizonyult, hiszen többször nagy melegben dolgoztunk úgy, hogy nem volt tető a fejünk felett. Szerencsére minden egyes nehézségen túllendültünk, ez pedig azoknak az embereknek köszönhető, akik hatalmas segítséget nyújtottak az építkezés során. Volt, aki festéket adott, volt aki cseréppel segített ki minket, A Szabadművelődés Háza pedig anyagilag támogatott. Nagyon boldog vagyok, hogy Felsőváros egész közösségének átadhatjuk ezt a kemencét” – mondta Horváth László.

Az alkotást Nyárai-Horváth István atya áldotta meg, aki beszédében reményét fejezte ki, hogy a kemence még inkább képes lesz összekovácsolni az embereket.

forrás: okkfehervar.hu

Ember a hang mögött

Bita-Simon Erika vagyok, jó napot kívánok! Tizenöt éve így köszönti egy hang a fehérvári rádióhallgatókat, és tájékoztatja őket a legfrissebb hírekről. A hang mögött egy tehetséges ember rejtezik. Erika, a Fehérvár Rádió hírszerkesztő-riportere magánemberként elképesztő gyöngyészereket készít. Egyik munkája, a Spirit of the Ancestors például nemzetközi versenyen harmadik helyezést ért el. A kézműves pályafutása előtt íjászattal foglalkozott, Erika személyében többszörös íjász magyar bajnokot is köszönhetünk.

– Kezdjük az íjászattal. Hogyan kerültél kapcsolatba ezzel a sportággal?

– Kerestem egy olyan sportágot, amelyet én is űzhettem. Apró testalkatom és vékony csontozatom miatt a legtöbb tömegsport nem jöhetett szóba, de szerettem volna mindenképpen mozogni. Egy újságcikken keresztül kezdődött az íjász pályafutásom. Tagfelvételt hirdetett egy íjász egyesület Fehérváron, nekem pedig régi vágyam volt, hogy kipróbáljam. Amint beléptem az egyesületi irodába, tudtam hogy jó helyen járok, sőt az is kiderült, hogy édesapám ismeri az edzőt.

A legnehezebb feladatom az erőnlétem megszerzése és megtartása volt. Kívülről csak annyit lát az ember, hogy felemeled az íjat, és lösz, de közben iszonyú nagy izommunka folyik. Már ahhoz is nem kis erőfeszítés szükséges, hogy felemeld a 3-4 kilós íjat, és azt meg is tartsd nem egyszer, nem kétszer, hanem mondjuk egy pályaversenyen minimum 144-szer. A testi erőnlétednek olyannak kell lennie, mint egy atlétának.

– 16 évesen nem volt késő elkezdened ezt a sportot?

– Ez egy viszonylag kortalan sport. Nyilván minél előbb elkezded, annál jobb, de ez nem olyan, hogy 25 évesen már kiöregszel. Vannak olyan versenyzők a nemzetközi mezőnyben, akik már bőven 40 felett vannak. Amíg ki tudod húzni az íjat, addig nyugodtan sportolhatsz.

– Mi kell ahhoz, hogy valaki jó legyen?

– Mindenképpen kitartás és türelem kell hozzá. Ez nem olyan, hogy elmész az edzésre, és a végén csak sárgát lösz. Idő kell hozzá, sok gyakorlás, hogy elsajátítsd a speciális mozgólátsort. A lövésnél tiszta gondolkodásra, odafigyelésre van szükség és nagy koncentrációra. A női mezőny 30-50-60-70 méterről lő az elődöntőben, míg a döntők 70 méteren zajlanak. Ez utóbbi esetben a tábla közepén található sárga körből annyit látsz, mint amikor kitarod a kezéd, és látod a hüvelykujj körmöt, és annak a közepébe kell beletárolnod. Tehát nem árt, ha jó szemed is van. Ma már biztosan nem tudnám megcsinálni, akkor ez ment minden további nélkül.

– Tizenöt éve kerültél a Fehérvár Rádióhoz, azóta is ott vagy hírszerkesztő. Hogyan csöppentél bele a rádiózásba?

– A Kodolányira jártam főiskolára, kommunikáció szakra, ott kezdtem el rádiózni. Volt egy fakultáció az iskola tanrádiójában, és a gyakorlaton kiderült, hogy a hírszerkesztés szerelem volt első látásra. A szerkesztőség munkájába segítettem be az iskola mellett. A főiskola utolsó évében külső gyakorlaton kerültem a Fehérvár Rádióhoz, és ott is ragadtam a diplomám megszerzése után 2000-ben. Eleinte nagyon lefoglalt a rádiózás, hiszen fiatal pályakezdőként ez volt az első munkahelyem. Aztán ahogy egyre jobban belejöttem a dologba, kellett valami, amivel lekötöm magam, onnantól kezdtem el komolyabban foglalkozni a gyöngyözéssel.

– Előtte milyen kapcsolatban álltál a gyöngyözéssel?

– Pici korunktól fogva csináltunk mindig valamit a testvéremmel, dobozokból például madáretetőt vagy karácsonyi dekorációkat. Annakidején nem volt számítógép, hétfőnként szünnep volt a tévében, mozi sem volt mindennap, teljesen más világ volt. A gyerekeket viszont akkor is le kellett kötni, így a szülők is sokkal többet foglalkoztak velünk. Apu kockázni, kártyázni tanított minket, anyutól és a nagymamától pedig kötni, varrni, horgolni tanultunk. A gyöngyözést saját magam vettem fel a repertoáromba. Arra emlékszem, hogy 7-8. osztályos koromban már viseltem saját magam által készített gyöngyészert, persze csak kezdetlegest. Akkoriban még nem voltak klassz kézműves boltok vagy webáruházak,

a zsebpénzemből vettem gyöngyészereket. Amikor meguntam őket, szétbontottam, azokból készítettem valami újat, kísérleteztem, apróbb formákat fűztem.

Miután befejeztem az íjászatot, akkor fedeztem fel ismét a gyöngyöket, és örömmel láttam, hogy mennyi újfajta gyöngy létezik már. Megnőtt a kínálat, Fehérváron is megnyílt pár kézműves bolt, webáruházak tömege kínálta a gyöngyöket, alkatrészeket. Drótból és gyöngyből készült virágokkal kezdtem, majd felfedeztem a Swarovski gyöngyöket, a japán kásagyöngyöket és a cseh formagyöngyöket. Onnantól már minőségibb alapanyagokkal dolgozhattam. Ezekből készült az első komolyabb munkám, a menyaszszonyi szettem is.

– Mi büvölt el a Swarovski gyöngyökben?

– Mivel nő vagyok, szeretem a csillogó dolgokat. Emellett nagyon precízen vannak kialakítva a Swarovski gyöngyök, századmilliméter pontossággal, így a minták nagyon szépen kijönnek. Az volt a gond a régi kásagyöngyökkel, hogy nem egyforma nagyságúak voltak. A távol-keleti gyöngyöket előbb ki kellett válogatni méret szerint, és csak utána lehetett formát készíteni belőlük. A japán gyöngyökkel már nincs ilyen probléma.

– Autodidakta módon tanultad meg, vagy valaki segített a gyöngyűzésben?

– Nem segített senki, magamtól fejlődtem. Mindig jött az ötlet, hogyan lehet csürni, csavarni a dolgokat, szinte adta magát. Kísérletező típus vagyok, már csak azért is, mert így egy kicsit egyedibb is tudom tenni az ékszereket. Itt van például a hímzés. Kölyökkoromban sokfelét hímiztem, és akkor jött az ötlet, hogy gyöngyöt fűzök a cernára, és úgy hímzek, tehát kevertem a gyöngyhímzést a sima hímzéssel. Sokan rácsodálkoznak, hogyan készülnek ezek a darabok, kevesen találkoztak még ezzel a technikával.

– Hogyan jutottál el oda, hogy versenyen indítsd a munkáidat?

– Készítettem az ékszereket, és azokból a visszajelzésekből, amelyeket nem a családtagoktól, ismerősöktől, barátoktól kaptam, kiderült, hogy másoknak is nagyon tetszenek a munkáim. Ekkor jutott eszembe, hogy szélesíteni kellene az ismertségemet, és ezt legegyszerűbben pályázatok révén tudom elérni. Áttérést jelentett, amikor regisztráltam egy közösségi oldalra, ott találtam olyan oldalakat, amelyek pályázatokat hirdettek, így indult el az ottani „karrierem”.

– Hogyan választod ki, melyik pályázaton indulsz?

– Amelyik téma nem érdekel, vagy olyan alapanyaggal kellene dolgoznom, amit nem szeretek, azzal egyáltalán nem foglalkozom. Ha Swarovski gyöngyökkel kell alkotnom valamit, azon jó eséllyel elindulok. Általában hétköznapi viseletre készítek ékszereket, és egy-egy ilyen megmérettetés jó alkalom arra, hogy elengedjem a fantáziámat. Rengeteg ötletem van, amelyeket ezeken a pályázatokon keresztül meg tudok valósítani, tulajdonképpen ilyenkor élem ki magam, eresztetem el a fantáziámat.

A magyar pályázatokat mindig gyöngyforgalmazó cégek írják ki. Van közönségdíjas és a zsűri által díjazott ékszerem is. Közönségdíjas a farsangi pályázatra készült Nightwish, az Elbereth a Gyöngyszigetnél közönségdíjas, a Helkar zsűri-különdíjas, az Anduin első helyezést ért el a Gyöngyszigetnél, a Hobbyművésznél lett első az Iceworld karkötőm.

– Azt vettem észre, hogy még a versenydarabjaid is hordhatóak. Ez szempont nálad?

– Nálam ez alapvető szempont. Még ha nem is mindennapi használatra szánom, akkor is egy-egy alkalmi ruhához hordható. Nem szeretek például mellvértet csinálni, amelyet csak kiállításon tudok mutogatni. Eszembe sem jutna olyan nyakéket készíteni, amelyet nem viselhetek. Mindig próbálok bizonyos méretek és keretek között maradni. Fontos, hogy szeressem, amit csinálom, mert csak úgy lehet igazán szépet és jót alkotni, ha neked is tetszik, amit készítesz.

– Sokat gondolkodsz az egyes pályázatok anyagain?

– Elég sokat gondolkodom egy-egy munkán, ez attól is függ, mennyire vagyok fáradt éppen. Például az Elberethnél valami égi jelenségről kellett ékszert készíteni, és kapásból a csillag jutott az eszembe. Akkoriban találtam ki a csillag alakú karácsonyfa díszemet, de nem volt elég csavaros a történet. Néhány napig pihentem a dolgot, nem is gondoltam rá, amikor a fürdőkádban ülve eszembe jutott, hogy a cseh tuskéket bele kellene valahogyan építeni, mert ilyet még soha, senkinél nem láttam. Beépítettem, körbegyöngyöztem, és így született meg a mű. Van, hogy az alapkonceptió kész, és a finomításokra több nap is rámeleg. Amíg nincs készen a fejemben a teljes koncepció, addig nem állok neki a daraboknak, mert esetleg bontani kellene, vagy újra kellene kezdeni.

– Nemrégiben harmadik helyezést értél el egy nemzetközi versenyen.

– Az I-Bead egy nemzetközi gyöngykereskedés. Angliában, Németországban biztosan, de számos helyen a világban vannak üzletei. A közösségi oldalon bukkantam rá a kiírásukra, törzsi stílusban kellett alkalmazni cseh gyöngyöket. Az keltette fel a figyelmemet, hogy cseh gyöngyökkel eddig nem nagyon tudtam kísérletezni. Alkalmaztam egy-két ékszernél, de nem ez volt a fő elem, így most lehetőségem adódott arra, hogy kipróbáljam magam.

Piros, fekete, ezüst és vörösnarancs színű gyöngyökből a nyaklánc. A fekete-ezüst kombináció nálam alapszín, azért is szeretem, mert minden szín jól mutat mellette. A piros pedig nagyon égő, nagyon intenzív szín, és a törzseknek is jellemző. Nem akartam nagyon tarkára készíteni, mert az nem én vagyok. Az volt a célom, hogy a törzsi jelleget ötvözzem az európai ízlésvilággal. Hímzéssel és gyöngyhímzéssel készült, fekete gyöngyhímző alapra építettem rá a gyöngyöket, és hímiztem rá. Vörös tollakkal díszítettem, az egész nyakpánt jellegű, erre rögzítettem a központi motívumot. A beérkezett több tucat pályamű közül fotók alapján kiválasztottak húsz ékszert, ezeket személyesen bekérték Londonba, ott dönt el igazából a verseny. Végül 3. helyezést értem el.

– Innen hova?

– Vannak még ötleteim bőven. Főleg, hogy a gyártók folyamatosan hozzák ki az újabbnál újabb formájú gyöngyöket, amelyeket fel kell fedezni, ki kell találni, hol és hogyan tudom alkalmazni őket. Most éppen azon agyalok, hogy csipkét vagy tollakat hogyan tudok beépíteni a munkáimba. Csak idő kérdése, és megjelennek az ékszereimen.

(Cikkünk a Helyi Érték Magazin II. évfolyam 1. számában megjelent írás szerkesztett változata. Szerző: Simon Rita)

ÚJ OBERBANK FIÓK NYITÁSA SZÉKESFEHÉRVÁRON

Az ausztriai Oberbank AG. 2015. szeptemberében Székesfehérvár központjában, a Rákóczi út 1. (Rákóczi út Várkörút sarok) szám alatt nyitotta meg legújabb, sorban a nyolcadik hazai fiókját, továbbfolytatva ezzel a sikeres magyarországi terjeszkedést.

Látogasson el hozzánk!
8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 1.
Telefon: +36-22-518-100

A 146 éves Oberbankot, mely napjaink egyik legsikeresebb működésű, regionális bankja, 1869-ben alapították felső Ausztria tartomány székhelyén, Linz városában. Az Oberbank teljesen független, a bécsi tőzsdére bevezetett, nincsenek nagyrésztvényesei. Jelenleg összesen 153 bankfiókkal van jelen Ausztriában, Németországban (Bajorországban), Magyarországon, Csehországban és Szlovákiában.

A Magyarországon fióktelepként működő Oberbank AG. mérlegfőösszege a magyarországi legnagyobb kereskedelmi bankokéhoz mérhető, mellyel az osztrák tartományi bank függetlenségének, stabilitásának valamint hosszú távú üzleti stratégiájának köszönhetően tavaly - egymást követően már az ötödik alkalommal - eddigi sikertörténetének legjobb eredményét érte el.

A hitelek és a betétek vonatkozásában egyaránt további növekedés a cél, mely a rövid hitelek vagy a hosszabb futamidejű, különféle devizanemű, beruházási, export és egyéb – akár lízing (Oberlízing) - finanszírozással, illetve a bankban elhelyezett és az osztrák betétbiztosítási alap hatálya alá tartozó, mind vállalati mind pedig lakossági forint és Euró betétek formájában valósulhat meg.

„Mint professzionális és megbízható, stabil pénzügyi partner az Oberbank a termelő és szolgáltató vállalkozások, a kis- és közepes illetve nagy iparvállalatok valamint a lakosság szolgálatában áll” – emelte ki Hamburger Pál a bank székesfehérvári fiókjának vezetője.

„Az Oberbank szolgáltatásai lefedik a teljes körű és az egyedi banki igényeket egyaránt, beleértve a lízinget is, melyet jól képzett és tapasztalt kollégáinkkal biztosítunk most már Székesfehérvár városában is.”

Nyitva tartás:

hétfő:	8:30- 16:00	szerda:	12:00- 17:00
kedd:	8:30- 16:00	csütörtök:	8:30- 13:00
		péntek:	8:30- 15:00

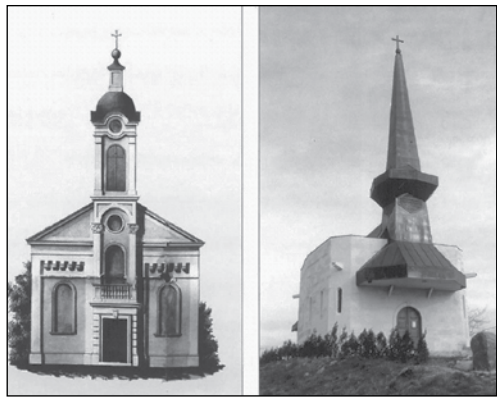
Ékes Fehérvár – Öreghegy

Az Echo Innovációs Műhely Agóra Vidékfejlesztési Alapítványa és együttműködő partnere, a 2011-ben létrehozott Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására a Kárpát-medence épített örökségének teljes feldolgozását tűzte ki célul, a 2009-ben megjelent „Székesfehérvár műemléki topográfiája” című kötet mintájára. Az eddig feldolgozott anyag alapján ezúttal Öreghegy történetébe pillantunk bele.

Szent Donát-kápolna

Donát utca, Kápolna tér

A Bányató mellett található, szabadon álló, egyhajós, homlokzati középtornyos kápolna. Elődje török eredetű építmény helyén 1733–34 épült kápolna és remeteház. Az épületet 1734-ben, harangjait 1741-ben szentelték fel. A kápolnában a misét a jezsuiták szolgáltatták, a mindennapi gondozást pedig a remete végezte. Mária Terézia a székesfehérvári püspökség felállításakor a megszüntetett jezsuita szőlőket a püspökség birtokába adta. A kápolna tatarozása 1836-ban és 1921-ben, átalakítása 1877-ben, restaurálása

Az 1945-ben elpusztult kápolna eredeti tervrajza és mai képe

1923–25-ben történt. 1927-ben belsejét Kuczka Mihály fehérvári festő festette ki. A hagyomány szerint Donát napján, augusztus 7-én körmenetet vezettek ide a Felsővárosból és a Belvárosból is. A Donát-kápolna a felsővárosi, majd 1939-től

az öreghegyi plébániához tartozott. Az utolsó szentmisét Kisteleki Antal öreghegyi lelkész mondta 1944. december 14-én. A szőlőhegyi kápolna a második világháború végén semmisült meg a benne tárolt lőszer berobbanása miatt. Helyén az 1990-es évekig egy 1955-ben állított kőkereszt és egy harang nélküli harangláb állt. 1993–1994-ben Schulz István tervei szerint építették újjá. Dr. Takács Nándor megyéspüspök szentelte fel 1994. augusztus 7-én. A kváderfalak köpenyként kerítik az épületet, részben eltakarva a nyeregtetőt is, ami a csapott sarkokon elhelyezett vízköpők vonalában indul. A homlokzatot magasan elhelyezett, román kort idéző keskeny, félköríves ablakok tagolják. A szentély falán ol-tárcsként funkcionáló kifestés látható, Szent Donát alakjával. Altemplomában urnatemető kapott helyet. 2008-ban elnyerte a Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata által alapított Építőipari Nívódíjat.

Kolozsvár Pál nyaralója

Fiskális út

Szabadon álló, földszintes, nyeregtetős épület. Épült Schmidl Ferenc tervei szerint Kolozsvár Pál és neje számára 1937-ben. Alaprajza Z alakú, terasszal kiegészülő. Egyesített földem- és fedélszerkezetű épület, láthatóan hagyott gerendákkal. A szerkezeti falak helybeli megmunkálatlan terméskőből készültek.

Millenniumi emlékmű

Millenniumi út – Püspökkertváros

Kalló Viktor – Skoda Lajos alumínium munkája, felállítva 1972-ben. A város legmagasabb pontján Székesfehérvár ezer éves fennállásának ünnepére készült. A kiírt tervpályázatot eredetileg Vigh Tamás és Erdély Miklós nyerték, de a város vezetői az akkori Szovjetunióban, Belorussziában divatos háromröbcses emlékművekre emlékeztető konstrukciót támogatták. A háromágú szegecselt alumínium borítású építmény alsó részén

A Millenniumi utca 1983-ban

Aranybulla-emlékmű a világháború előtt és napjainkban

körbefutó alumínium domborműves sávon a készítő a magyar történelem és a város történetének fontosabb alakjait jelenítették meg.

Aranybulla-emlékmű

Nagyszombati út, Csúcsos-hegy

Rétfalvi Sándor szobrász tervei és munkája nyomán készült mészkőből 1972-ben. A hagyomány szerint II. András király 1222-ben a székesfehérvári Csúcsos-hegyen hirdette ki az Aranybullát. Az első obeliszk emlékmű, melyet városi megrendelésre Havranek Lajos készített a hétszázadik évfordulóra 1922-ben, a második világháborúban elpusztult. 1970-ben az itt folyó csaták emlékére egy T-34-es, ágyújával a városra célozó szovjet tankot állítottak a helyére. Rétfalvi Sándor stílizált, pecsétet ábrázoló emlékműve az Aranybulla kihirdetésének 750. évfordulójára készült, és

Csúcsos-hegy a tankkal

1990 augusztusáig, a Budai útnak azon a telkén állt, ahol mára az új református templom várja a híveket, majd 1990-ben a tank eltávolítása után helyezték ide a ma is látható emlékművet. Alapján egy idézet látható, mely az Aranybullából származik: „MÉLTÓ SZOLGÁLATTAL SZERZETT BIRTOKÁBÓL SOHA SENKI MEG NE FOSZTASSÉK.”

Bánya-tó

A Zsolnai út, Donát utca, Kápolna tér között

1917-ben jött létre egyetlen éjszaka alatt, kitoró víz töltötte fel a helyén lévő kőbányát. Magas sziklafalakkal tartárolt, mély, fürdésre alkalmas tó. A tó partján artizstikus környezetben helyezték el Bory Jenő Kelő napsugár bronzszobrát 2001-ben. Az ég felé nyújtózkodó női akt eredetijét 1923-ban mintázta a szobrász, és a Boryvárbán látható.

Ismerje meg Székesfehérvár épített örökségét a legteljesebb gyűjteményben!

Magyarország műemlékei sorozat • SZÉKESFEHÉRVÁR

A könyv nemcsak alaposan dokumentált (fényképekkel, rajzokkal és digitális térképekkel kiegészített) leíró leltár, hanem közérthető szövegében tartalmazza mindazokat az ismereteket, amelyek a településtörténet és az egyes emlékek értelmezéséhez, jelentőségének megismeréséhez szükségesek. (Szerkesztette: Entz Géza Antal, kiadó: Osiris, 632 oldal, kötés: karton)

A kötet bruttó 3500 Ft-os áron kapható a Fehérvári Civil Központban (8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.) hétköznap 8-16 óra között, vagy megrendelhető a topografia@echomail.hu címen.

A könyv, melynek minden fehérvári könyvespolcon ott a helye!

HOZZAD-VIGYED!

Tégy egy könyvet, végy egy könyvet!

Ha nincs időd könyvtárba menni, de szívesen olvasol mindenféle témában, ráadásul van otthon néhány feleslegessé vált könyved, amitől szívesen megszabadulnál, akkor te vagy a mi emberünk! Legyél részese könyvcseré-programunknak a Fehérvári Civil Központban!

Könyvet-könyvért:

Válassz kedvedre olvasnivalót, de hozd vissza, vagy pótdold egy másik kötettel!

Jó szórakozást kívánunk!

FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONT
Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.

Megjelent a HELYI ÉRTÉK MAGAZIN legújabb száma!

Ma már az öntevékeny, valamilyen ügyek mellett elkötelezett, tenni akaró, helyi értékeket teremtő, őrző vagy újraalkotó emberek nem számítanak csodabogárnak, és a közösségi oldalakon is virágzik a virtuális civil aktivitás. Nemcsak az önkéntesség, hanem a társadalmi vállalkozások, a szociális szövetkezetek, a nonprofit cégek is keresnek dívatba jönni fenntartható helyi értékeket teremtve, sikeres programokat szervezve vagy éppen innovatív közösségi megoldásokat alkalmazva. Ezek bemutatása, megismerése nagyon fontos pozitív életérzést ad mindenkinek, különös ellensúlyt képezve negatívumokra kiélezett, botrány-kronikás világunkban. Magazinunk ötödik számában a tudatosság mentén fűztük fel a jó példákat.

Magazinunkat keresse a Fehérvári Civil Központban (Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.)